

tòindablaòid
sosialurin
Telefon 118 20

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevvari: P/f Sosialurin ©
 Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
 Fyrirtakstjóri: Krisjan Dahl
 Blaðfólk: Hogni Djurhuus
 Randi Jacobsen
 Tórfinn Smith
 Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
 Uppseting: P/f Sosialurin
 Prent: P/f Pressan 1981

Djóravinir valdast

HERFYRI hevði Justinus Eliassen, sum til fleiri val hevur verið val-evni hjá Fólkaflokkinum, eina hugtakandi grein. Hann er her talsmaður fyri eina tolerans, sum vit øll kunnu taka undir við. Sigast kann, at var hetta fólka-flokspolitikkur, so hevði hesin flokkur ongan trupulleika havt við at koma í samgongu á tingi. Greinin er ein uppgerð við Dag-blaðið, og sagt verður um tann partin av Fólkaflokkinum, sum DB er talirør fyri, at hann »gongur yst til høgru og royndir at hæla niður allan vøkstur, sum ber brá a sameksistensi og coopera-tivum tanka. Og er nakað strá rodnáð bert eitt sindur í trant-inum, er ónt verri. Málið tykist at vera ein javnt niðurtraðkað fløta við nøkrum framúr stórum við-a-bulum inn ímillum».

HIN VEGIN hefur DB óámarkaða umsorgan fyrir kriptúrum, og Justinus heldur, at ístaðin fyrir verandi framferð «áttu vit at stimbrað teimum mongu felagskapum, sum tæna landi okkara, fólk okkara og knøtti okkara til besta. Vit áttu at givið teimum somu positivu viðferð, sum Dagblaðið gevur Djóráverndar-felagnum, tá ið tað hjúklar fyrri fýrbeintu vinum okkara, og tá ið tað lýsir eftir burturvilstum fremsum í Havninik.

J.E. er í veruleikanum nógv meira beinrakin í hesi lýsing av Dagblaðnum, enn tey flestu geva sær far um.

Í 1933 kom ein rørsla til valdið í Týsklandi. Henda rørsla gekk yst til hegru og royndi at hæla niður allan vøxtur, sum bar brá av sameksistensi og cooperativum tanka. Og var nakað strá rodnæð bert eitt sindur í kantinum, var ótt verri. Málið var ein javnt niðurtraðkað fløta við nøkrum framúr stórum viðabulum inn ímillum.

Í BÓK síni »Hagekorsets Svöbe«
skrifar Lord Russel of Liverpool,
hvønn holdning limir í hesi rørslu
høvdu til síni »annarleidis« med-
menniskju sammett við holdning-
in til diórini.

SUM DØMI nevnr hann Ludvig Ramdohr, sum var starvsmaður í týningartýppinum Ravensbruck. M.a. verður soljóðandi greitt frá hansara viðferð av fangunum har: »Ramdohr foretog den frygteligste fysiske og åndelige tortur. En kvinde blev pryglet så forfærdeligt, at hun bagefter forsøgte selvmord ved at åbne en pulsåre i halsen. Ramdohr tilstod, at han havde afskåret fanger fra at få mad, havde pryglet dem og givet dem narkotiske midler for at afhøre dem, når de var under påvirkning deraf. Han lod ofte fanger ligge på maven på et bord med bagbundne hænder i en sådan stilling, at hovedet nåede udenfor kanten af bordet, og her anbragte han en stol, hvorpå der stod en skål med vand. Derefter greb han kvinderne i håret og trykkede deres ansigt under vand«.

HINVEGIN elskaði Ramdóhr djór. Tá hann í 1947 varð dæmdur til deyða fyrí sínar gerðir, fékk hann m.a. fylgjandi ummæli frá sínum næstríngum: »at, den rare, venlige Ludwig kunne aldrig gøre et dyr fortrædt«, at han »ofte, når han vandrede i naturen, kunne foretage mærkelige små sidespring for ikke at komme til at knuse en snegl eller er firben under sin fod«, og at han, da hans svigermors kanariefugl var død, »lagde den lille fugl blidt i en æske, dækkede den til med en rose og begravde den under en rosenbusk«.

JÚ, SANNILIGA, djórávinir valdast! Um Justinus Eliasan heldur seg vora konnan í ringt selskap í Fólkaflokkinum, so vísir henda sögan, at það hefur hann alla grund til at halda. Það er hæddin av öllum barðari, tá hundar og kaniufuglar verða sett hægri í meti enn medmenniskju, sum bert hava tann feil, at tey hava eina aðra hugsan ella eru av øðrum uppruna enn ein sjálvur.

TÍBETUR fær manningin á Traðarvegi ekki tað vald á sínum »minnisverdu« medmenniskjum sum Ramdohr og hansara starvsfelagar fingi. Men tað er vist eisini tann einasti munurin!

tjak og meiningar

Latið söguna endurtaka seg!!!

Gamalt var, at triðj-
eigarin fekk eitt skip af
bera seg. Hetta plagdu
teir gomlu at siga, og fino
var í teimum. Var skipið
komið til landið ella til
eina bygd, og tað fór undir
hamaran, var umráðandi,
at tað varð keypt aftur til
bygdina (landið).

Hugsunar háttur teirra gomlu var nógv betri greiðari og klárari en hann er hjá pólitikarunum í dag. Viðurskiptinu við sjálvsagt ikki so fløkt sum tey eru í dag. Men hóast tey fløktu viðurskiptini sum vinnulívið hevur fingið smoykt niður yvir seg frá pólitiskari síðu, so má áðanast, at tær grundleggjandi rentalíftetsreglurnar í síni mest einföldu uppstilling eru galdandi enn í dag. Til dømis henda: Fer eitt vinnutól av knórnum, so verður tað minni kostnaðarmikið hjá næsta eigara, og hevur harvið betri møguleika at for-renta seg.

tangaskipum, ið fóru av landinum fyri ein slíkk. Tá hendan søgan fekk ein sýndarligan enda, fór undirritaði út í Tinganes at fregnast um hví slíkk líkassala ráðdi har úti. Svarið var sera einfalt og givið av sjálfum skrivstovustjóranum: »Tað finst ongín lógarheimild at keypa ognir á tvingssílsølu«.

Tað hevdí verið nokk hjá landsstýrinum at fingið sér heimild, frá lögtinginum, til tingið væ-
sum kunnugt saman. Gangabátarnir vóru farnir, so har var onki at gera, men fleiri aðrir stóðu firi-
torni at fara sama veg, og tók undirritaði sær, til um reiggj at eggja tinginum at byggja borð firi báru.
Men gakk. Fýra tingmenn tóku orðið: Øssur av Stein-
um, Hans Jacob Debes, Tummás Arabo og Hilmár Kass. Uppskotið varð
sáplað niður við úttalissum, sum lógu mill-
um «skilaleyst» og «tað

arbeiðsþláss av landinum, má nýtt keypast í tess stað. Og sum tíðnara hava verið síðan síðst í fínti-árunum, dýkra arbeiðsþlássini við umleið 10% um árið í meðal. Og tí ræður um, enn sum áður, at fáa teir fyrimunir, sum fáast kunnu, burtur úr eini møgulegari tvangssølu, og ikki, sum við gasstanga-skipunum, at læta aðrar spinna gull, meðan føroyska samfelagið stóð eftir sum svartiper.

Passivitetsreglan

Landsstýrið hefur higar til koyrt eftir eini sokallaðari passivitetsreglu. Tað vil siga: Vit gera onki, sviða má sum svøllur.

Fyri at lýsa hvørjar óhugnaligar fylgjur tað kann fáa at halda fram við at nýta »passivitetsreglu« landsstýrisins, móttvegis tí at »lata søguna endurtaka sega«, eru gjørd tvínni dømi um hvussu figgjargliga gongdin verður, um

SKIP VARDVEITI Í FÆRÐYSKA SAMFELAGNUM EFTIR UPPSKOTI ADOLF V. HANSENS

A. V. H. 3/8

Hendan reglan kundi verið nýtt við stórum fyrimuni tá føroyingar mistu tvey av heimsins mest avanseraðu gas-

TALVA 11

mest kommunistiska upp-
skotið verið hefur á
tingi».

Eitt mugu vit gera okk-
um þúra greitt, at fer eitt

I) uppskotið hjá Adolphi
V. Hansen hevði verið
nýtt ella

II) um passivitetsregla

Framhald á síðu 21

TALVA 11

SKIP TVANGSELD AV LANDINUM EFTIR "PASSIVITETSREGLU"
HEIMASITRISINS OG NYTT SKIP KEYPTI Í STADIN

[illegible]